

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

uddannelse af musikpædagoger og professionelle musikere, mens den videregående konservatorieuddannelse skal finde sted ved konservatorierne i København og Århus.

Det pågældende udvalg har i øvrigt peget på en række problemer i forbindelse med konservatoriernes virksomhed, der bør tages op. Udvalget har nævnt det ønskelige i at få gennemført en arbejdsdeling mellem de 5 musikkonservatorier, at få etableret et fælles organ til at koordinere uddannelserne og til at varetage en lang række opgaver, der er fælles for de 5 konservatorier, og i øvrigt at der etableres et bredere samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner. Alle disse problemer er ikke løst ved fremsættelsen af dette forslag om statsovertagelse af konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg. Det er problemer, der må tages op snarest og løses ved et samarbejde mellem de 5 konservatorier.

Det er min opfattelse, at vi ved at give musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg samme økonomiske status som de 2 konservatorier i København og Århus bedst muligt sikrer en landsdækkende, ensartet konservatorieuddannelse, og at vi derudover giver de 3 musikkonservatorier et bedre grundlag for at gå ind i et samarbejde med de 2 nuværende statslige konservatorier til løsning af de ovenfor skitserede fælles problemer omkring konservatorieuddannelserne.

Jeg vil gerne slutte med et par mere generelle betragtninger. Det er mig magtpåliggende at fremme decentraliseringen og ligestillingen i vort kulturliv landet over, og jeg betragter dette lovforslags fremsættelse som et lykkeligt bidrag til denne udvikling.

Men også arbejdet med dette lovforslag har for mig understreget det urimelige i, at orkestrene og konservatorierne har ordnede økonomiske forhold over finansloven, medens det øvrige musikliv stort set må klare sig med en helt utilstrækkelig støtte af Den kulturelle Fonds midler.

Det er således for mig oplagt, at man må stille imod snarest at opnå en samlet lovgivning for dansk musikliv. Det første skridt mod dette er etableringen af Statens Musikkoncil, som vil være det musikfagkyndige organ, som skal bistå kulturministeriet med udarbejdelsen af et forslag til en musiklov.

Statens Musikkoncil har den 18. november 1971 haft sit første repræsentantskabsmøde, hvor man valgte sine 5 medlemmer til Statens Musikkoncil.

Det er min hensigt at fremme arbejdet med udarbejdelsen af et forslag til lov om musik mest muligt, således at der kan skabes økonomiske rammer for et dansk musikliv i trivsel — for det trænger det til.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til lov om statens overtagelse af musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg til tingets velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om anlæg af lufthavn ved Hammel.

Efter at der nylig i folketinget er rejst spørgsmål om at lade folketinget medvirke ved den endelige stillingtagen til spørgsmålet om anlæg af fremtidige provinslufthavne, har regeringen — trods den i luftfartsloven indeholdte beføjelse for ministeren for offentlige arbejder til at tillade etablering af Hammellufthavnen — truffet beslutning om fremsættelse af et lovforslag om lufthavnens anlæg. Siden udredningen i 1968 i det såkaldte provinslufthavnsudvalg af behovet for indenrigske rutelufthavne i tiden indtil 1985 har det for så vidt stået klart, at en løsning på længere sigt af problemerne omkring ruteflyvningen til det centrale Midtjylland mest hensigtsmæssigt kunne ske ved anlæg af en ny lufthavn til afløsning af Tirstrup, og jeg mener da også, at den foregående regering, uagtet den ikke kunne gå ind for anlæg af en sådan lufthavn som en statslufthavn, ved forhandlingerne i 1969 med de i projektet interesserede købstadkommuner om anlæg af lufthavnen i fælleskommunalt regie har tilkendegivet og hos kommunerne vakt en berettiget forventning om en positiv indstilling til projektet. Denne forventning om en definitiv planlægningsmæssig vurdering af Hammelprojektets indpasning i det samlede danske lufthavnssystem ser jeg ydermere styrket ved den tidligere regerings meddelelse i sommeren 1971 af den placeringsmæssige godkendelse for lufthavnen ved Hinnerup, en godkendelse, som blev givet efter indgående operationelle, luftrumsmæssige og støjmæssige undersøgelser. Ved anlæg

[Ministeren for offentlige arbejder.]

af en lufthavn i Hammel, der ligger halvt så langt fra de store befolkningskoncentrationer i Midtjylland som Tirstrup, skabes der væsentlig bedre rejsemuligheder for et meget stort befolkningstal, som i dag ligger i udkanterne af Billunds og Karups oplandsområder, og den væsentlige stigning i passagertallet, som lå til grund for anbefalingen af Hammellufthavnen i 1968, peger for mig at se klart på den foreslåede placering af lufthavnen, som vil få et opland på 600.000 mennesker. Ingen anden jysk lufthavn vil tilnærmelsesvis nå op på et sådant passagerunderlag.

På lignende måde har jeg fundet at måtte tillægge det stor betydning ved en stillingtagen til projektet, at dets realisation må antages hurtigt at være af overordentlig værdi for erhvervslivet i området og være medvirkende til en sikring af den fortsatte erhvervsudvikling i det midtjyske område. Jeg vil gerne tilføje, at den række af problemer, som fra forskellig side er påpeget i forbindelse med projektet — i særdeleshed med hensyn til dets støjmæssige aspekter — forekommer mig at være baseret på utilstrækkeligt kendskab til hele beslutningsgrundlaget for Hammelprojektet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om fællesantennaneanlæg m. v

(Første behandling af lovforslaget (nr. 30) findes i tidenden sp. 709).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 12) findes i tidenden sp. 467, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 257).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§§ 1 og 2 og ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af tinglysningsloven.

(Lovforslaget (nr. 24) findes i tillæg A. sp. 413, fremsættelsen i tidenden sp. 479).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs: Her ved første behandling af et ukontroversielt forslag til ændring af tinglysningsloven, en lov, der jo er en konsekvens af den private ejendomsret, vil jeg tillade mig at genkalde den for længst afdøde franske filosof Rousseaus ord om, at den, der først indhegnede et stykke jord og sagde: „Det er mit“, er verdens første og største forbryder. Nu kan vi alt efter tempe-